

е да посѣди съ тѣхъ нѣколко часа. Набоженъ човѣкъ едвамъ може да пѣтува или да друга-рува съ нечестиви или пияни хора. Въ Христосъ прѣмина по-многого си врѣме съ такива и по-живѣ повече отъ 30 години въ този грѣшенъ и умрасенъ свѣтъ. Добритѣ хора викатъ и плачатъ отъ лошотиитѣ, за умразата, дѣто виждатъ у човѣцитѣ, и водни порои сълзи текатъ отъ очитѣ имъ, защото тѣ не пазятъ и не вървятъ по законъ Божий. А колко повече свѣто сърдце на Исуса трѣбваше да плаче, като глѣдаше нечестивитѣ работи и думи на човѣцитѣ, като знаеше още и злитѣ имъ мисли?

Животътъ му бѣше мъжн и неволи: а самси бѣше продаденъ, като на *джилати*. О Християнине! Вижъ синътъ Божий въ ясли, бѣденъ, щото нѣма съ що да са повий, вижъ Го въ градината потѣнѣлъ въ тѣри, отъ челото Му текатъ кървави капки отъ потъ. Вижъ Го какъ стои прѣдъ единъ сѣдникъ, лѣжливо оклѣветенъ. Вижъ Го, като виси на проклѣтото дърво: рѣцѣ, носѣ заковани, присмиванъ отъ нищожни хора и оставенъ дори и отъ небесния си Баща. Вижъ сичко това и кажи сега: *колко е възлюбилъ Богъ свѣтътъ!* Малко ли е тѣзи любовъ Божия къмъ свѣтътъ. Голѣмината и славата на сичко това ни даватъ да познаемъ, че тая любовъ са несказва съ думи.

Има още, Братия, и другъ начинъ, чрѣзъ когото Богъ дава днесъ синътъ си на насъ, това е проповѣдъта на Евангелието; както мѣдната змия стоѣше на прѣдъ станътъ Израилскій, когато излязахъ изъ Египетъ, тѣй и въ Еван-